

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1601. usque ad annum 1605

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1776

VD18 90118790

§. 38. Sessio XI. usque ad XIV. seu postremam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67204](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67204)

Sæc. XVII.
A. C. 1601.

gelium Nicodemi non esse Canonicum bene tamen illud D. Matthæi, ac de Canone non possit constare, nisi ex primitivæ Ecclesiæ assensu. Pejus vero suis consuluere, asserentes, quod de traditione circa S. Libronum Canonem ne unquam dubium aut controversia fuisset mota; si enim præter S. Literas unica admittitur traditio, corrumpit principale Lutheranorum argumentum ex cap. Deuter. petitem. Præterea minime præterendum, quod Hunnius dum inter arcta prehensus admiserat aliquid necessario credendum tanquam historiam a Spiritu Sancto *traditam*, Protestantes hanc vocem *traditam* sibi exofam, non advertentibus Catholicis, cum acta fuerint recognita, deleverint, subrogato verbo *descriptam*: cum autem ex rasuræ vestigiis fraus & verbum *traditam* adhuc satis distincte legi potuerit, atque in authentico *Protocollo* Monacensi utriusque partis chirographo & sigillis munito illud cernere licuerit, hinc Protestantes hunc postea dolum excusantes agebant, quod Monacenses Paginæ in promptu non fuerint.

§. XXXVIII.

Sessio XI. usque ad XIV. seu postremam.

Sessio

Sessio XI. die quinta Decembris hora ^{Sæc. XVII.}
 septima meridiana inchoata est, in A. C. 1601.
 qua Tannerus hoc proposuit argumen-
 tum. „S. Scriptura præter seipsam e-
 „tiam traditiones commendat, 2. ad
 „Thessal. 2. non igitur rejiciendæ sunt,“
 ad quod tamen Protestantes nil nisi
 verba & voces reponerant, dicentes,
 hæc traditiones esse quidem *Ecclesiæ*
testificationem, quæ admittenda foret,
 non tamen proprie traditionem. In
 Sessione XII. eadem die habita idem
 discutiebatur argumentum, actumque
 de *parvulorum* Baptismate, & de non
 rebaptizandis ab hæreticis, quæ omnia
 in S. literis diserte non habentur, nec
 seclusa auctoritate Ecclesiæ evidenter
 ex iis deduci valent, ut tamen Augu-
 stanæ Confessionis Doctores apud vul-
 gus existimationis suæ jacturam non
 facerent, Hunnius exclamabat: *Peto,*
ut Notarii in acta referant, quod nihil ad
argumenta responderit Tannerus, nec re-
spondere poterit: mox vero Tannerus
 vicissim majusculis literis notari petiit,
 quod D. Hunnius suas demonstrationes
 proposuerit, & sane nullam earum
 probaverit. Postea idem sex D. Au-
 gustini recitabat testimonia, quæ ad
 finem actorum inserta habentur, sub ti-
 tulo: *Traditiones etiam non scriptas esse*
servandas. In Sessione XIII. die septima
 Decem-

Sæc. XVII. Decembris habita actum est de tertio
 A.C. 1601. parte Colloquii seu de Judice contro-
 versiarum: hanc in rem Tannerus in-
 differebat: omnes controversiæ ad Ec-
 clesiam, utpote ab ea judicandæ, de-
 ferri jubentur Matth. 18. illa ergo
 Judex omnium &c. cum autem Hun-
 nius ad declinandam responsionem ver-
 fute evagaretur, Tannerus eidem ex-
 probabat, quod semper *tergiversari* &
fallere velit: mox Hunnius ad Sereni-
 simum Baviariæ Ducem conversus ait:
Serenissime! affecti sumus injuria, dum
aliquoties vocati sumus versipelles: cui
 Dux reposuit: *vos appellastis Romanum*
Pontificem Antichristum, quæ est clarissima
& insignis injuria, ad quæ Hunnius de-
 bitæ reverentiæ immemor obgannite-
 ausus, *oportet inquit, scapham appellari*
scapham, ligonem ligonem, in nostris Ecclesiis
id non est injuria. Ast huic Blateroni Dux
 respondit, *hæc est insignis injuria, quæ*
redundat in omnes Catholicos. Sopita hu-
 jus Prædicantis petulantia Tannerus a
 suo adversario sciscitabatur, *an aliquid*
credendum sit, fide infallibili, quod nec in
S. literis diserte, nec ex ea evidenter dedu-
catur: sed integra absumebatur hora,
 donec tandem Hunnius *categoriale,* ut
 scholæ loquuntur, responderit, quem
 Hailbrunnerus adjuvit contra leges
 sancitas dictans: quocirca Baviariæ
 Dux

Dux ipsum interpellans aiebat: *quæso* Sæc. XVII.
in forma respondeat, & non dictet, ad A. C. 1601.

quæ nonnisi ridicula verborum concertatio sequebatur. Die septima Decembris instituta est mane Sessio ultima, in qua Gretserus ita differebat: Post Ecclesiæ sententiam in foro hujus vitæ non sequitur alia sententia, nec iudex, qui clare & distincte ferat sententiam, illa ergo est iudex absolutus omnium controversiarum. Sic Arius, Nestorius, Macedonius, Severus &c. manent hæretici damnati, non ob damnationem solius Scripturæ, sed Ecclesiæ, cum præter Ecclesiam nemo clare & distincte judicare potuerit, quod Spiritus sanctus in scripturis hoc hæreticos damnarit. Tandem Hunnius ulterioris responsi molestiam a se amoturus, dixit: *jussus sum a Principibus hoc argumentum concludere,* nihilominus, cum de tali mandato minime constaret, Catholicis difficultatem urgentibus compulsus est, ut fateretur, quod *interveniente medio orationis fideles Sacram Paginam velut suum Judicem agnoscere debeant,* cum autem Tannerus objiceret, quod Sancti & eruditi Viri medium orationis adhibentes, nonnunquam tamen in errores prolapsi sint, pene obmutuit Adversarius, unice dicens: *ego judicium committo toti Auditorio,* cui Tannerus

Hist. Eccles. Tom. LIII. H re-

Sæc. XVII. repofuit: *Et ego iudicium permitto A-*
A. C. 1601. ditoribus, an recte responderis. His
 agitatis Maximilianus Dux annuens
 Palatino colloquium abrumpi jubet.

§. XXXIX.

Colloquii Succellus.

*Relat. de
 ortu & pro-
 gressu Col-
 loquii ed.
 Monachii
 ann. 1602.
 Argentre
 coll. judic.
 Tom. 3.*

*Colloquium
 edit. secun-
 da Lauing.
 1602.*

Hujus colloquii acta Ratisbonæ die
 vigesima quarta Decembris primis
 a duobus Boici Ducis Consiliariis
 totidem Notariis necnon a sex partibus
 Theologis partim Tabulariis subscriptis
 ac sigillo munita fuere, per Catholicos
 Ingolstadii & Monachii, a Protestan-
 tibus vero Wittembergæ anno sequentis
 typis edita. Eodem quoque anno Neo-
 burgenses Theologi non modo edito
 quodam scripto suas hallucinationes ex-
 cufare nitebantur, sed & Georgius
 Gauglerus, qui Palatino a secretis, hu-
 jusque Colloquii Notarius erat, latino
 primum, mox Teutonico sermone ean-
 dem acta Lauingæ edita adeo corrupit,
 ut Andreas Montanus triginta quinque
 loca aperte depravata annotaverit.
 Ejusmodi fallaciis freti Protestantes ce-
 cinere de more suo sine victoria trium-
 phum, quamvis Catholica veritas ap-
 aperte triumphasset, prout P. Tannerus
 in sua relatione de ortu, progressu &
 fine hujus colloquii demonstratum ibat,
 qui